

PER A UN DEBAT SOBRE FILOSOFIA DE LA SOSPITA

En aquest text, Popper mostra les seves diferències respecte a l'Escola de la Sospita. Hi esteu (o no) d'acord? Per què?

1.- Ho repeteixo un altre cop: el meu optimisme es refereix exclusivament al present i no al futur. No m'empasso que hi hagi quelcom com ara una llei del progrés. No existeix ni tan sols en la ciència; ni tampoc en la tècnica. El progrés ni tan sols es pot conceptuar com a provable, mai no és ni segur, ni irreversible.

2,. Jo defenso que vivim ara a Occident en el millor món social que mai hagi existit -i, veritablement, malgrat l'alta traïció de la majoria dels intel·lectuals que anuncien una nova religió, una religió pessimista, segons la qual vivim en un infern moral i ens adrecem a la destrucció per la brutícia física i moral.

3.- Jo defenso que aquesta religió pessimista no tan sols és una mentida crassa, sinó que mai abans no havia existit una societat a la qual agradessin tant les reformes com la nostra.

4.- Aquesta alegria envers les reformes és el resultat d'una nova disposició ètica a fer sacrificis, una disposició a fer sacrificis que ja es va mostrar en les dues guerres mundials i, en honor a la veritat, en els dos bàndols. (...)

M'agradaria resumir l'aspecte positiu del meu optimisme de la següent manera: vivim en un món meravellós i hem creat aquí, al món occidental, el millor sistema que hi ha hagut fins al moment. I tothora procurem millorar-lo, reformar-lo; cosa que no és gens fàcil.

(...) Resumint: la ideologia actual dominant, segons la qual vivim en un món moralment dolent és una mentida evident. La difusió d'aquesta mentida desanima moltes persones joves i les fa infelices -i això en una edat en què si no els sosté l'esperança, potser ni tan sols puguin viure.

(...) Pel que fa al futur hem d'intentar no profetitzar, sinó actuar de manera moralment correcta i responsable.

Karl POPPER: *Contra el cinisme en la interpretació de la història* (1991); publicat en castellà dins: "La responsabilidad de vivir". Barcelona, Paidós, 1994